

ukratko vijesti

Koncert Hrvatsko – ruskog društva i izložba Wande Mitrović

Izložba slika "More" akademske umjetnice Wande Mitrović otvorena je 30. prosinca u prizemlju Narodne knjižnice Grad, a otvorenju je prethodio koncert Hrvatsko – ruskog društva na istu tematiku koji su, u Saloči od zrcala, izveli Adrian Ivičević na violončelu i Helena Tomašković na klaviru. Mitrović je objasnila kako slikama u akvarelu koristi metaforu mora za

'ljudsko nesvjesno' prikazujući mistična stvorenja vezana za more, sirene i slično. Slike su nastajale u zadnje dvije-tri godine u tehnikama akvarela i rapidografa.

Hrvatsko – rusko društvo organiziralo je koncertnu izložbu u suradnji s Dubrovačkim knjižnicama i pod pokroviteljstvom Grada Dubrovnika. Izložba ostaje otvorena do 15. siječnja.

RAZGOVOR: IVANA MARIJA VIDOVIĆ, KONCERTNA PIJANISTICA I POKRETAČICA CAVTARSKOG

Radujem se koncertnoj dvorani i odsustvo zagrebačke Muzičke akademije u Gr

Piše: Bruno Lucić

Kako biste u profesionalnom smislu ocijenili 2019. godinu?

Čista devetka ili četvorka! Uvijek može bolje. No, zadovoljna s ostvarenim, naučenim i iznjedrenim. Unatoč manjim nedaćama, uspjelo mi je ostvariti neke zamisli, doživjeti nove, posegnuti za izazovima koji su se nudili u hodu, posjetiti nove destinacije i tamo ostaviti trag mog Dubrovnik kroz sebe, podijeliti radost novih obzora s mojom bivšom profesoricom Vesnom Miletić koja je moja danas draga prijateljica i kolegica i s kojom me uvijek veseli provoditi vrijeme i raditi, a da ne govorim o koncertiranju zajedno. Iako smatram da je Deformest da se ipso praedicare (neukusno je o sebi govoriti), izdvojiti ću neke lijepe trenutke iz 2019.

Prvi sam se put pojavila u Litvi, imala veliku čast biti "tučak" predsjedničkog žirija ogromnog projekta Međunarodnog natjecanja klasične glazbe u Kaunasu, koji je samo u sekciji klavira dao

Epidaurus je nevjerojatan izazov za mene, moj dragi i korisni hobi, zahvalna sam svima koji ga podržavaju. Krasno je kad se publika u Cavtat želi vratiti baš u doba festivala, kaže glazbena umjetnica

priliku 136 kandidata da se pokažu, a neki i zasjaju na nebu uspjeha. Tim sam iskustvom uistinu oduševljena, kao i s gradovima Kaunasom i Vilniusom....nastup u Umagu, potom u Pločama, pa put u Veneciju i Trento s Vesnom Miletić, zatim heterogena uloga na 13. Epidaurus festivalu, kao i rođendanski klavirsko-pjesnički memento Šenoai u čast u Kući Šenoa u Zagrebu i naposljetku kruna cijele godine čast i radost u društvu silno talentirane mladosti iz cijelog svijeta na natjecanju u Kaunasu, kao i koncertni debi u Poljskoj i to na uglednom kraljevskom festivalu u prekrasnome Krakowu...

Pokrenuli ste Epidaurus festival koji je ove godine doživio 13. izdanje. Kako gledate na – figurativno rečeno – odrastanje tog festivala? Kako publika reagira na Festival i kako teče suradnja s lokalnim vlastima?

Epidaurus je nevjerojatan izazov za mene, moj dragi i korisni hobi koji je s vremenom postao dio mene. kao dragi član obitelji ili vjerni prijatelj i sputnik. Za moj rodni Dubrovnik, a i za Cavtat učinila bih sve, no moram priznati da je teško stizati, biti kvalitetan na svim poligonima. Tim više što smo narod koji naginje sitnim slabostima: obezvrijediti, povrijediti, umanjiti i degradirati, pa čak lagati i prevariti. Silno me to žalosti i umara. Imamo dio svijeta koji je jedan od najljepših. Naša zemlja ima sve ali neka ko pameti ne. Puno obrazovanih, puno fantastičnih pojedinaca, mnoštvo talentiranih, lijepih ljudi. Ono što nedostaje je zajedništvo. Ponavljam ovu riječ: zajedništvo!

Sigurna sam da svatko tko misli ispravno i sad čita ove moje retke klima glavom i potvrđuje. Nisam jedina koja će ovo konstatirati. Žalosti me. Volim svoj dom.

Govor na finalnoj večeri u dvorani filharmonije Kaunasa

Nikola Piasevoli - svečanost u kući Šenoa

FOTO: VESNA ŠERDAR I NIKOLA PIASEVOLI

ukratko vijesti

Novogodišnji koncert simfoničara

U organizaciji Turističke zajednice grada Dubrovnika te Dubrovačkog simfonijskog orkestra, 1. siječnja na Stradunu je održan tradicionalni Novogodišnji koncert.

Na programu ovogodišnjeg koncerta, koji je ujedno bio i dio 6. Dubrovačkog zimskog festivala, bili su valceri i polke iz obitelji Strauss, a orkestrom je ravnao izraelski maestro Noam Zur. Osim vrhunskog glazbenog događaja, građani su se počastili kamenicama i pjenušcem.

Božićni koncert klapa na Mihajlu

Tradicionalni humanitarni božićni koncert dubrovačkih klapa održan je posljednje subote 2019. navečer u Crkvi svetog Mihajla u Lapadu. Brojna publika u dupkom punoj crkvi uživala je u izvedbama klape Ragusa, Staglin, Cavtjake, Zračna luka Dubrovnik i Čilipi, a kao pjevačica nastupila je Suzi Sokol, a donacije su se prikupljale na koncertu.

TSKOG EPIDAUROS FESTIVALA

sijeku
radu

Festival ima lijepu uzlaznu putanju i mirna sam zbog toga. Zahvalna sam svima koji ga podržavaju. U svemu se trudimo biti ispravni, poštenu i točni i mislim da onda uspjeh ne može izostati. Lokalne vlasti festival vole i s pravom mogu reći da smo dobar primjer kako se sa skromnim može postići odlična kvaliteta. Potrebno je puno toga i eto, pomalo se ostvaruje ono što zamislih u startu: divno je dobiti komplimente za silan stres i trud, krasno kad se publika u Cavtatu želi vratiti i boraviti u cavtatskim hotelima baš u doba festivala. Trebalo je vremena i puno strpljenja...

Često ste u inozemstvu, kako je za glazbenika iz Dubrovnika nastupati na inozemnim pozornicama, susrećete li kolege iz Grada?

Da, imam golemu sreću da su nastupi brojni, redoviti i česti i 80 posto ih je u inozemstvu. Nastupila sam na čudesnim pozornicama. Na njima ne susrećem nikoga iz Grada, a rijetko i koga iz Hrvatske. Ali, tužno je to što u našem Gradu isto rijetko susrećem kolege i sebe iz Grada.

A što se našeg divnog Grada tiče: iz nepravde ne izniče pravda. Trudim se, mislim da nisam nepravedna i uvijek nastojim pomagati. Kako lijepo Ciceron kaže u svom djelu 'Razgovori u Tusculumu' da je bolje nepravdu trpjeti nego činiti, onda sam tu spokojna.

Kakva su Vaša iskustva s pedagoškim radom?

Pedagogija nam je u

U adventskom Vilniusu

obitelji kroz niz generacija. Još je moj prapradjed podučavao u Cavtatu navigaciju. Čak je i Vlaho Bukovac učio kod njega navigaciju te ga s radošću spominje u knjizi Moj život. Ponosna sam i emotivna zbog toga. Ja bih trebala biti šesta generacija pedagogije u obitelji. Drago mi je da mi učiteljstvo ide jer je to najplemenitije među zvanjima. Čini mi se da bi mi išlo sve da i ne želim, jer se često nasljeđuje. A i od majke sam jako puno naučila i učim

a da sam toga tek danas počela bitisvjesna...radila sam na Umjetničkoj školi Luke Sorkočevića i lijepo nam je bilo. S učenicima sam i danas u sjajnom kontaktu. Teško je bilo imati toliki broj učenika i redovito koncertiranje. Tko lovi dva zeca, ne uhvati nijednog. Niža i srednja škola ima svoje zakone i pravilnik. Meni su učenici i edukacija pre više važni i gajim duboko poštovanje prema obrazovanju i to će uvijek tako biti jer poučavajući i uči-

mo. Valjani učitelji + valjani učenici = valjan narod.

Ravnatelj Umjetničke škole Luke Sorkočevića najavio je kako će u Muzičkoj školi Akademija iz Zagreba imati svoj odsjek u Dubrovniku. Kako to komentirate, jeste li zainteresirani sudjelovati u radu odsjeka?

Akademija u Dubrovniku (područno odjeljenje Akademije Zagreb) postojalo je već prije više od dva desetljeća. Godine 1968. ostvaren je odličan

gudački odjel a nastava violine povjerena je prof. Zdravku Cobenzlu. Bilo je to prvo odjeljenje izvan Zagreba, a trajalo je sve do Domovinskog rata. Moja majka i još nekolicina profesora predavali su na Akademiji u Dubrovniku. Ja sam tad pohađala nižu i srednju školu i imam divne uspomene na vrlo kvalitetan rad i dobre studente. Brojni su članovi današnjeg Dubrovačkog orkestra upravo diplomirali ovdje, odjel je dao nisku sjajnih naših gudača koji danas čine korpus svih glazbenih tijela u Gradu i ja jako pozdravljam ideju kolege Begića. Čestitam na toj inicijativi i želim i smatram da je to i više nego potrebno u Dubrovniku. Čak na međunarodnoj razini. Poput Salzburga. A o sebi u tom kontekstu...Želja mi je ovim putem reći da bih bila počašćena i presretna pridonijeti svom gradu u svemu što mogu, što sam stekla radom. Ako me pozovu, Dubrovnik će uvijek biti na prvom mjestu za sve u čemu osobno mogu pridonijeti.

Dubrovnik, grad kulture, još uvijek nema koncertnu dvoranu. Što kao glazbenica o tome mislite?

Dubrovnik mora imati koncertnu dvoranu i vjerujem da svatko razborit i obrazovan, čitajući ove moje rečenice, odobrava što velim. Bit ću jako sretna ako će se Dubrovnik ugledati na jednu Valenciju ili na grad prijatelj Graz pa vrlo skoro svih nas razveseliti u tom smislu i olakšati Dubrovačkom orkestru koji jako puno čini za kulturni portret Grada. Imali bi lijepe i udobne uvjete za rad i vjerujem da bi još bolje pridonosili, kako budžetu tako još više kulturi, najjačem i najboljem pečatu jednog kraja. Fiat lux (neka b

ude svjetlo!) po tom pitanju i to vrlo skoro! Vje-

rujem da smo svi suglasni i da ćemo se radovati kad do toga dođe...

Kako ocjenjujete dubrovačku glazbenu scenu?

Ah, kako mi je teško odgovoriti na ovo pitanje. O ukusima se ne raspravlja ali o kvaliteti bi se dalo govoriti puno. Svako, Dubrovnik zaslužuje još puno bolje i kvalitetnije od ovoga što sad ima. Dubrovnik zaslužuje najbolje. Ali najbolje mogu dovesti i učiniti samo najbolji. Znanje, kompetencija, biti pismeni, estet, iskustvo, umilnost, iskrenost, poniznost, bonton, dobrodušnost, krepost, komunikacija, zahvalnost, krotkost, poštovanje, pravednost, ljudskost, blagost i profesionalnost, poštenje, skromnost, čovječnost samo su neke od odlika koje bi morale krasiti sve one koji se bave ili se trude baviti javnim sektorom, a pogotovo kulturom. Ako namjera nije poštena, djelo neće biti dobro. Važno je da su namjere poštene, osim što moraju biti kvalitetne, e u skladu s ovim sjajnim jedinstvenim Gradom.

Dok dišem nadat ću se boljem.

Koji su Vaši planovi za sljedeću godinu?

Za nove planove imamo vremena punih 365 dana i onda opet da capo al...Buduću da je 2020. tek u začecu, želja mi je svima koji ovo prolegaju, a i onima koji to ne učine, zaželjati nadahnuto novo ljeto i svako dobro u nadolazećem i nadam se, svjetlijem vremenu. Neka svaka odsvirana (moja) nota kao poljubac od Boga ispuni sve praznine te ojača i zaštiti snagu ljudskog duha i ovaj naš predivni djelić svijeta s neopisivo lijepim i oaznim krajobrazom. Pa da postanemo boljom verzijom sebe, da prionemo pravim vrijednostima, odvažniji u činu, a blagi u načinu.